

Sacramentsdag 2018 (Tereken)

Van mensen die kritisch staan tegenover de Kerk, beste mensen, hoor je wel eens de opmerking: “Dat gaat er bij mij niet in. Hoe kan dat brood en die wijn in de Eucharistieviering plots veranderen in vlees en bloed? Of Ik zou dat wel willen geloven, maar ik kan het niet, want ik begrijp het niet.”

Velen van onze tijdgenoten, ook gelovigen, al zullen ze het misschien niet zo direct zeggen, worstelen hiermee of redeneren ook zo. *Brood en wijn die in het lichaam en het bloed van Christus veranderen*. Met ons verstand is dat gewoon niet te begrijpen. Maar van de andere kant moeten we het begrijpen, want anders heeft het feest van vandaag, het feest van Sacramentsdag, toch geen enkele zin, meer zelfs, dan zouden we elke Eucharistieviering in vraag moeten stellen.

Daarom zou ik u vandaag een verhaal willen vertellen zoals het destijds door de bekende bevrijdingstheoloog Leonardo Boff werd neergeschreven. Boff noemde die gelijkenis het “Sakrament van de sigarettenpeuk”. Dat mag misschien zeer oneerbiedig klinken, maar laat ons even rustig luisteren naar wat Leonardo Boff toen heeft neergeschreven, ik citeer:

“Het was op 11 augustus 1965. Ik weet het nog goed. Ik zat in mijn kleine studio in München toen de brievenbesteller me om twee uur in de middag de eerste brief uit mijn vaderland Brazilië bracht.

Na de lange reis wachtte ik nieuwsgierig en verlangend naar een eerste bericht van het thuisland. Ongeduldig opende ik de brief. Ze hadden er thuis allemaal aan meegeschreven, dat kon ik zien en hij was zo dik, het leek wel een dagblad.

“Liefste Leonardo, als ge dit leest zijt ge zeker al in München. Deze brief is net als elke andere brief, en toch verschilt hij van alle andere brieven.

Hij brengt nieuws, een boodschap die – alleen als we ze met gelovige ogen bekijken – formidabel is. God heeft onze familie op de proef gesteld en vader tot zich geroepen” De brief ging verder met de woorden van al mijn zussen en broers en onze tranen brachten ons allemaal in gedachten dicht bij elkaar. De volgende dag pas ontdekte ik in de omslag een teken van leven van de man die mijn vader was: de vergeelde peuk van één van zijn strosigaretten. Het was deze laatste sigaret die hij gerookt had net voor hij aan een hartinfarct was bezweken. De vrouwelijke intuïtie van één van mijn zussen had haar er toe aangezet om die peuk bij de brief in de omslag te steken.

Vanaf dat ogenblik was die sigarettenpeuk voor mij geen gewone sigarettenpeuk meer. Hij werd voor mij een sacrament, een levend teken, dat van het leven van mijn vader spreekt en ook mijn leven begeleidt. Zijn karakteristieke kleur, zijn geur en het verbrande uiteinde maken dat mijn vader in mijn leven nog steeds aanwezig is”.

Tot zover deze verkorte versie van de aantekeningen van Leonardo Boff.

En ik vermoed, beste mensen, dat wat hij hier heeft opgetekend ons allemaal op één of andere manier heel bekend voorkomt.

Ook voor ons zijn er tekenen die een grotere werkelijkheid omvatten dan die, die we met onze ogen kunnen zien. En het is juist van die werkelijkheid en van dat feit dat ook God gebruik maakt.

In Jezus Christus is God één van ons geworden, opdat wij in de mens Jezus van Nazareth datgene zouden kunnen zien, wat anders voor onze ogen en onze zintuigen verborgen zou zijn gebleven.

In Jezus kunnen wij de oneindige liefde van God voelen. Wij kunnen zijn nabijheid en de gemeenschap die hij in de persoon van Jezus met ons wil vormen ervaren.

In de Eucharistie, beste mensen, gebeurt juist hetzelfde. Als er brood en wijn naar het altaar wordt gebracht en er bij het hooggebed wordt herhaald hoe Jezus voor zijn overtuiging werd terechtgesteld en hoe God Hem uit de dood heeft opgewekt; als wij voor de communie het brood breken, het uitdelen en ontvangen, dan gedenken we niet alleen iets wat 2000 jaar geleden is gebeurd, neen, dan wordt die gebeurtenis van toen weer levend en tegenwoordig.

De gekruisigde en verzezen Christus komt zelf levend in ons midden, met alle liefde, genegenheid en verzoening die hij aan ons mensen geeft.

Uitwendig zien wij, net als bij de sigarettenpeuk, alleen brood en wijn. Maar voor diegenen die verder kijken, die hun hart laten beroeren, is Jezus zelf aanwezig. In die uitwendige tekenen van brood en wijn geeft hij zichzelf, geeft hij ons zijn leven.

Het moet voor ons nu toch duidelijk zijn dat wat er toen is gebeurd geen eenmalig in de tijd begrensd gebeuren was, en daarom behoort het voor ons ook niet alleen tot een ver verleden.

Neen, de liefde en de genegenheid die Jezus Christus in de naam van God aan ons mensen geeft, blijft voortduren en geldt ook nog voor ons, vandaag, in deze turbulente wereld.

Die liefde van Christus geeft ons nieuw leven. Dat vieren we in de eucharistie en die liefde wordt ons deel in het eucharistische brood.

Ik herinner mij nog de tijd dat wij op sacramentsdag in processie door de straten van het dorp gingen en dat daarbij het Lichaam van Christus in de monstrans werd meegedragen. In vele landen gebeurt dat ook nu nog, bv in Duitsland was het vorige donderdag, in bepaalde deelstaten een vrije dag en feest in het dorp met sacramentsprocessie.

Mensen belijden en getuigen daarbij niets anders dan dat de liefde van God voor ons mensen, in dat kleine stukje brood aanwezig is.

Een liefde, die zich in de letterlijke betekenis van het woord, laat verteren opdat wij leven zouden hebben in overvloed.

Als wij dat geloven en ons daartoe bekennen, dan moeten wij ons ook afvragen:

= Leven wij ook naar onze overtuiging?

= Brengen wij ook in ons dag-dagelijks werk de liefde onder de mensen?

= Is onze dagelijkse omgang met collega's en burens ook een getuigenis van onze liefde en onze belangstelling voor de medemens?

Sacramentsdag is de uitdrukking van een eeuwenoud verlangen.

Wij bidden God, dat hij ons met Zijn liefde moge vervullen, en dat niet alleen het brood en de wijn, maar ook wij zelf ervan doordrongen mogen worden om die liefde voelbaar gestalte te geven in ons leven.

Alleen dan kunnen we ook dat worden wat we straks mogen ontvangen: het lichaam van Christus.

Amen.